

[Hasle.]

andre Bygherrer opfører Biografteatre til Udlejning under de Vilkaar, som Loven byder dem? Jeg mener nej. Jeg tror, § 5 vil skræmme de Folk langt væk. Altsaa ogsaa af samfundsmæssige Grunde maa jeg vende mig mod denne voldsomme Beskatning.

Det er ogsaa rent teknisk set højt uheldigt, forekommer det mig, at komme ind paa en saadan Beskatningsform, at vedkommende ikke bliver interesseret i økonomisk Drift. Det vil jo nemlig ikke alene blive paa Lejeudgifternes Omraade, de paagældende vil blive temmelig ligeglade, saaledes som Justitsministeriet jo aabent har fremhævet i Bemærkningerne. Nej, paa alle Udgiftsomraader vil Interessen for økonomisk Drift svækkes. Det forekommer mig, at det ikke er en værdig Opgave for en Stat at lovgive paa en saadan Maade, at Borgerne ikke tilskyndes til økonomisk Drift.

Endelig vil jeg om dette Spørgsmaal gerne sige, at jeg forstaar overhovedet ikke, at man kan tænke sig at lave en saadan Lovgivning uden Overgangsbestemmelser i hvert Fald. Jeg forstaar ikke, at man kan stille den Mand, jeg før nævnte, i den Situation, at han ikke kan opfylde de Forpligtelser, som han i god Tro har paataget sig. Jeg forstaar ikke, at man i hvert Fald ikke vil sige saa meget, at man respekterer de Bevillinger, der er givet under en bestemt Forudsætning, hvor man ikke kunde vente saadanne Krav fra Statens Side. Paa alle andre Omraader, hvor vi her i Rigsdagen griber voldsomt ind — og det har vi gjort paa saa mange Omraader i de senere Aar —, har vi dog givet de Folk, som blev berørt deraf, en Mulighed for i hvert Fald at puste lidt ud. Saa vidt jeg forstaar § 36, 2det Stykke, skal der endog af Indtægten fra det sidste Halvaar af 1937 betales efter den nye Skala. Det forekommer mig at være ganske uheldigt, hvad man her vil byde Bevillingshaverne.

Den højtærede Justitsminister har ment, at der vil komme 800 000 Kr. ind paa denne Maade. Nu er det jo ikke alt sammen Gevinst for Staten. Naar man skal opgøre Statens Gevinst, maa man i hvert Fald trække fra den mindre Skatteevne, de paagældende faar. Dernæst vil jeg sætte et Spørgsmaalstegn ved, om det under denne Ordning, der altsaa, som jeg har paavist, og som det er erkendt, ikke opfordrer til økonomisk Drift, virkelig vil vise sig, at denne Beregning holder Stik. Jeg tror det ikke. Jeg tror, det vil blive

en meget stor Skuffelse, men det vil jo Tiden vise. Nej, hvis jeg havde Valget mellem dette og fri Næring, vilde jeg foretrække den frie Næring, fordi jeg foretrækker Privatdrift fremfor Statsdrift, fordi jeg tror, det gaar bedre under et frit System end under Statens Førelse. Beduinerne har jo en særlig Maade at beskatte paa, som vi ikke bruger her i Landet. De tager paa de faste Steder Kvæg og hvad mere de skal bruge, og de gaar haardt frem, men jeg har ladet mig fortælle, at de dog altid lader saa meget blive tilbage, at de kan komme igen en anden Gang. Jeg tror, at dette primitive Beduinersynspunkt er meget godt at faa Forstand af, for ganske vist skal man beskatte, men man skal ikke beskatte saaledes, at Folk bliver uinteresserede i deres Arbejde, og det er det, der sker ved det foreliggende Lovforslag.

Vi kan derfor ikke tiltræde dette Lovforslag. Om der er Mulighed for at faa foretaget Ændringer i Udvalget, skal jeg lade være usagt. Jeg og mit Parti skal ikke være uvillige til at prøve det, men der maa røres meget alvorligt ved de Sætsler, der her foreslaas, hvis vi skal give vor Tilslutning — det maa den højtærede Minister i hvert Fald være klar over.

Steen: Fremsettelsen af det Lovforslag, vi her behandler, har jo ført til en Diskussion i Pressen og Offentligheden, som — og det gælder jo ogsaa Diskussionen her i Dag — navnlig har drejet sig om de to Principper, der altid stilles op over for hinanden, hver Gang Biografteaterspørgsmaal er til Drøftelse: Bevillingssystemets Opretholdelse eller Indførelsen af det System, man betegner som den frie Næring, og i Tilknytning dertil: hvad der er i det biografteatersøgende Publikums sande Interesse. Jeg vil gerne straks gøre nogle Bemærkninger herom, idet jeg siger, at saafremt jeg havde mindste Tro paa, at Bevillingssystemets Ophævelse betød Indførelsen af noget, der med Skygge af Ret kunde betegnes som fri Næring, vilde jeg være Tilhænger deraf, men saaledes ligger Forholdene jo slet ikke. Jeg har set, at man under denne Diskussion har taget til Indtægt nogle Udtalelser, som Direktøren for Svensk Filmsindustri har fremsat under et Ophold i Danmark, bl. a. siger han, at i Sverige gaar det udmærket uden noget Bevillingssystem. Ja, hvis ikke Direktøren for Svensk Filmsindustri skulde synes, at det gaar udmærket, ved jeg egentlig ikke, hvem der skulde synes det, for han er selv saa elskværdig at oplyse, at hans Selskab dispo-